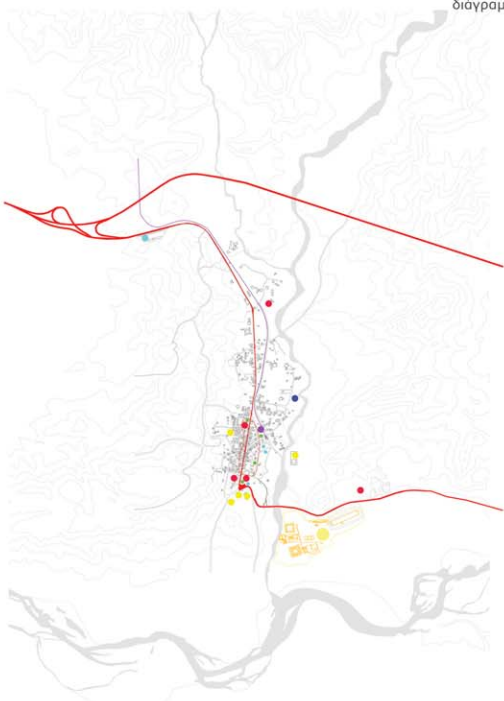

διάγραμμα υπάρχουσας κατάστασης

η πόλη της Αρχαίας Ολυμπίας διαθέτει ένα παράταξ σιμασός και εμπέλιος πέλο ελέξιν τον αρχαιολογικό χώρο αναδεικνύονται ταυτοχρόνως σε σχέση με την κύρια πρόβλεψη σε αυτή. Η προσέγγιση του, καθώς και των λοιπών σημείων ενδιαφέροντος γίνεται με μια πορεία που διατρέχει το κεντρικό σώμα της αρχαιολογίας μια κεντρική περιοχή, ταυτόχρονα δημιουργώντας μια κατάσταση χαλαρότητας και ασφαις στο υπόλοιπα τμήματά της, ιδιαίτερα τα ακραία.

Προτείνεται μια κυκλική διαδρομή μονής καταβλήσης, η οποία οδηγεί στον αρχαιολογικό χώρο από την ήδη υπάρχουσα οδό και από εκεί πίσω στον εθνικό δρόμο. Με τον τρόπο αυτό, αναγκάζονται τα κέντρα της πόλης, προωθώντας ή εφαιρώντας περισσότερο ισότιμους (αστικών) χαρακτηριστικών σε ευρύτερο τμήμα της πόλης. Κατά μήκος του, εδρασηθούν να οργανώνονται χώροι στάθμευσης, πιο περπατητές εκτασεις. Παράλληλα, μια δριμυτή γραμμή κυκλοφορίας, αλλά και η δημιουργία ποδηλατοδρόμων με μια δριμυτή επέκταση ενταξιακής ποδηλατών σε διάφορα σημεία στις εισόδους και στο κέντρο, συμβάλλουν στην κυκλοφορική αποσυμφόρηση της πόλης.

Σχετικά με την πύλη πρόσβαση στον αρχαιολογικό χώρο, η τοποθέτηση του χώρου στάθμευσης, να γίνεται σε σχέση με τη σημερινή κατάσταση, διαμορφώνεται μια πορεία που οδηγεί στο χώρο με είσοδο από τα ναποδοτικά, συνεχίζοντας προς το μουσείο, ή πίσω στο χώρο στάθμευσης από την υπαρχουσα γέφυρα.

Εντοπίζονται, αναδιοργανώνονται και ενισχύονται τέσσερις άλλες, διαφορετικές σημείους για την πόλη και διαφορετικού χαρακτήρα μεταξύ τους: α, το σημείο είσοδο από την εθνική οδό και ο χώρος στάθμευσης, β, η είσοδος της πόλης, γ, το σημείο από το οποίο συνεχίζει κανείς με τα πόδια προς τον αρχαιολογικό χώρο και δ, το σημείο πρόσβασης από την πόλη στο μουσείο της Ολυμπίας.

Οι ροές που χαρασσονται ορίζονται από δύο παράγοντες, τον τρόπο με τον οποίο είναι διαμορφωμένη η τοπογραφία της περιοχής, σε συνδυασμό με τις διευθύνσεις των κινήσεων που οδηγούν προς και από τον αρχαιολογικό χώρο. Η δυναμική αυτή χαραξί διαμορφώνει ένα μεταβατικό τρόπο, στο οποίο εστιάζει από τον κέντρο της εθνικής, επάγει στην πόλη, συνοδεύει την κίνηση μέχρι τον αρχαιολογικό χώρο και στη συνέχεια εφαιρώνεται και πάλι στο φυσικό τοπίο. Αυτή τη διάκριση σε ένα κεντρικό κομμάτι και δύο άκρα τα οποία εθίζουν, ακολουθεί κάθε μεμονωμένη χαραξί.

Οι γραμμές αυτές δεν αναγνωρίζονται στο σύνολο τους, αλλά σηματοδοτούν, ορατά και καθαρίζουν περισσότερο τα σημεία ενδιαφέροντος της πόλης και της περιοχής των κέντρων. Υπονοούνται είτε με μορφή διαδοχικών σφαιρικών με αλλη που εδρασηθούν και χαρακτηρίζουν την περιοχή, είτε με μορφή εφαιρών και μεταβάλλουν κατασκευών, κοινής κατασκευαστικής λογικής και μαρτυρητικής και ποικίλης μεγέθων, άλλων πλυσμάτων, χερσών και δρομικών που κινούνται. Οι γραμμές, εκτός από το ότι δηλώνουν την κύρια διεύθυνση προς τον προσοχή του αρχαιολογικού χώρου, παύονται στα σημεία των πόλων που αναγνωρίζονται ή δημιουργούνται, ελεύθερες από αυτούς. Οι κατασκευές εμφανίζουν ανάλογη συμπεριφορά, οργανώνοντας αυτά τα σημεία, ενώ στο κεντρικό της πόλης εμφανίζονται περισσότερο σημεία. Αντίστοιχα, έξω από τα όρια της πόλης, οι κατασκευές ορατών και τη θέση τους πάνω στις γραμμές ορατών στοιχεία φύση, τα οποία παρουσιάζουν μια αντίσταση κλίμακας, που προκύπτει από τη θέση τους σχετικά με την πόλη, την είσοδο της και τη θέση από τον αυτοκινητόδρομο.

Το τελικό αποτέλεσμα προκύπτει από ένα σύνολο γραμμών, χωρίς να είναι αυτό. Πρόκειται για ένα δυναμικό πεδίο, το οποίο μεταβάλλεται σε χαρακτήρα, συνοδεύοντας την πορεία από ένα φυσικό περιβάλλον στην είσοδο της πόλης, και από εκεί στην κατάληξη της διαδρομής, που είναι ο αυτοσχεδιασμός της είσοδου, αλλά και το αντίστροφο, κατά τη διαδικασία της εξέδου. Πέρα από την οπτική σημασία που δημιουργεί ο συνδυασμός, οι συμβατικές, οι ασημένιες, οι ασημένιες, άλλων των διαφορετικών συνθετικών στοιχείων, ιδιαίτερα βαρύτερα αποδίδεται στην ανάπτυξη μιας μεθόδου επιμόρφωσης που θα συμβάλει στην αποκτάση και ανακάλυψη του κατασκευαστικού φυσικού και στην ανάπτυξη ενός δικτύου, το οποίο θα έχει τη δυνατότητα να αναμορφώνεται και με τα δύο περιβάλλοντα (πόλη-πόλη), παραμένοντας διαφορετικό, ενώ με ποικίλους τρόπους, να έχει τη δυνατότητα να εξυπηρετεί κατοίκους και επισκέπτες, δοκιμάζοντας με λίγο τρόπο τη μεταβολή στις τάσεις ανάπτυξης, το χαρακτήρα και το κέντρο βάρους της πόλης.

διάγραμμα κυκλοφορίας

κατάληξη

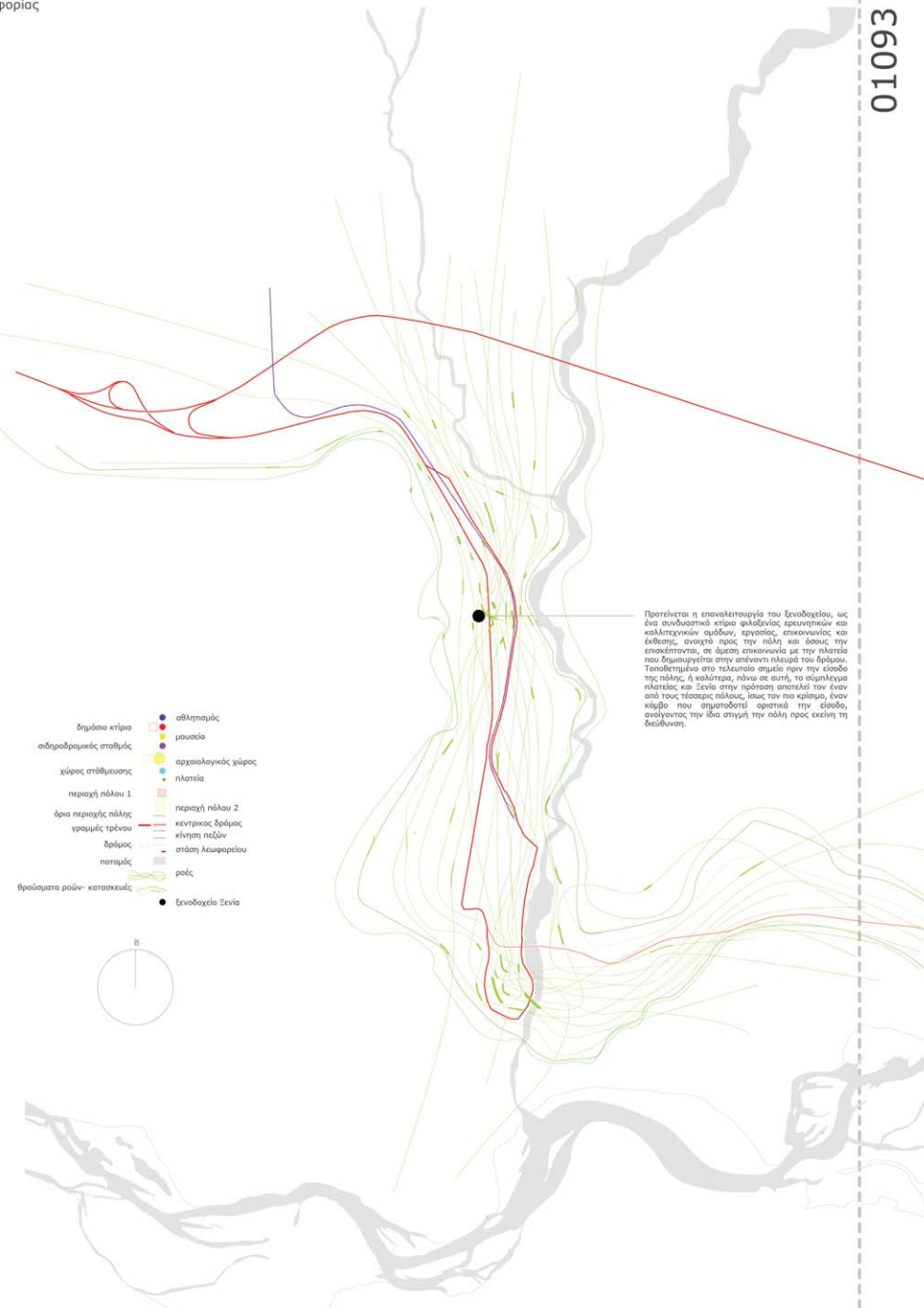
κυκλοφορία

πόλοι

χαράξεις

υλοποίηση χαράξεων

διάγραμμα ροών

- δημόσιο κτίριο
- αθλητισμός
- μουσείο
- αρχαιολογικός χώρος
- πλατεία
- περιοχή πόλου 1
- περιοχή πόλου 2
- κεντρικός δρόμος
- κίνηση πεζών
- στάση λεωφορείου
- ροές
- θρούσματα ροών_ κατασκευές
- ξενοδοχείο Σενία

Προτείνεται η επανακατασκευή του ξενοδοχείου, ως ένα συνδυαστικό κτίριο φιλοξενίας αρχαιολογικού και καλλιτεχνικών ομάδων, εργασίας, επισκευών και εκθέσεων, ανοικτό προς την πόλη και όρους την επισκέπτοντας, σε άμεση επικοινωνία με την πλατεία που δημιουργείται στην απέναντι πλευρά του δρόμου. Τοποθετούμε στο πελάσιο σημείο πριν την είσοδο της πόλης, ή καλύτερα, πάνω σε αυτή, το συμπληρωματικό κτίριο και Σενία στην πρόσοψη ορατά από τον εθνικό δρόμο, ενισχύοντας την ίδια στιγμή την πόλη προς εκείνη τη διεύθυνση.

διάγραμμα θρουσμάτων ροών_ κατασκευών

κλίμακα 1/ 10000

κυπαρίσι

λευκή λεύκη

δάφνη απόλλωνος

μυρτιά

σχίνος

σχοινί

δείγματα υλικότητας κατασκευών

καλαμωτή

μεταλλικό πλέγμα

πανί

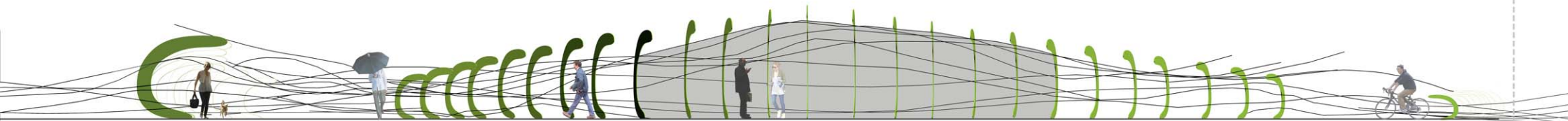
ριχόσπερμα

βοκαμβίλια

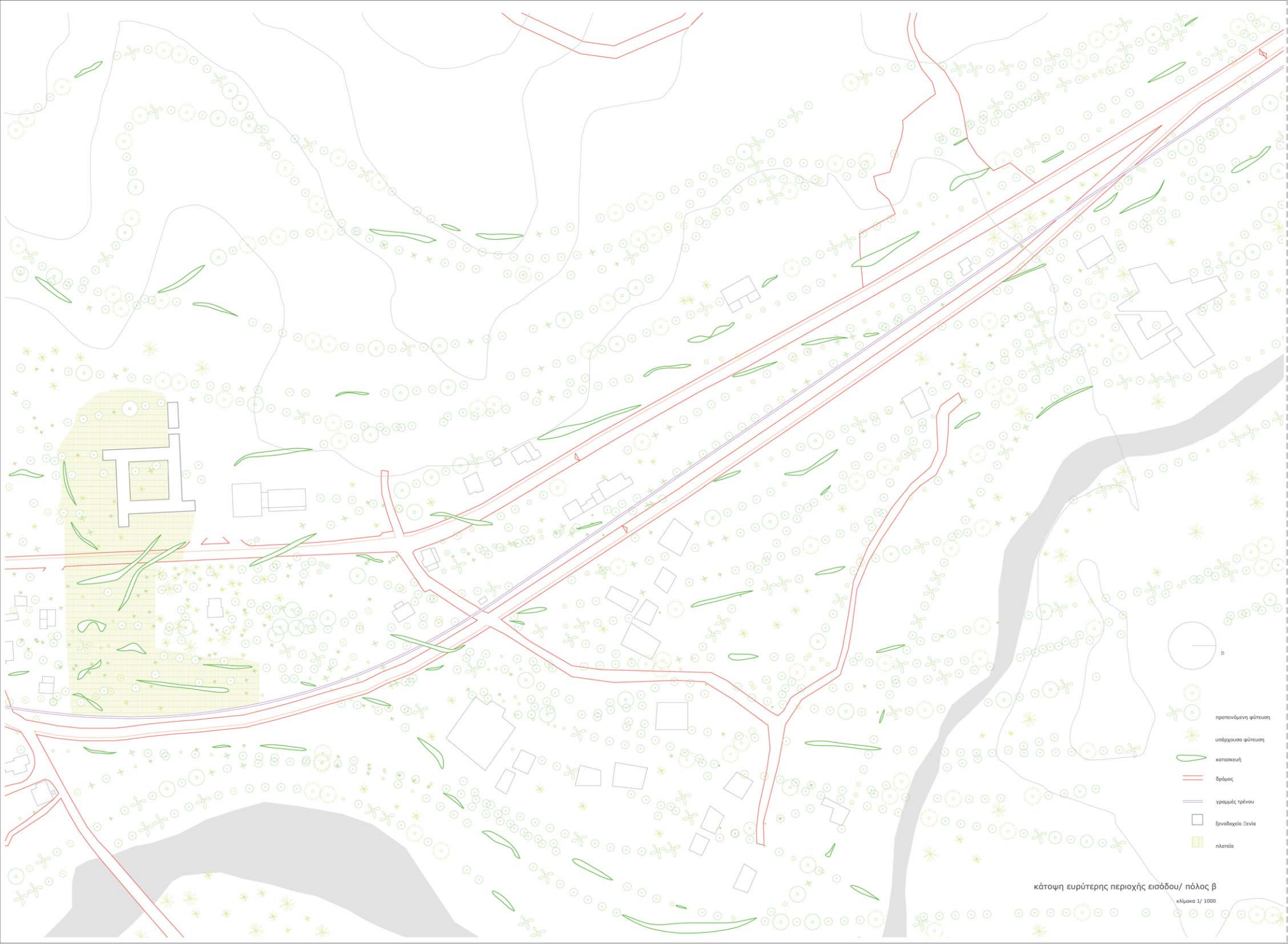

ενδεικτικό ανάπτυγμα όψης

ενδεικτικά σημεία τομής

- προτεινόμενη φύτευση
- υπάρχουσα φύτευση
- κατασκευή
- δρόμος
- γραμμές τρένου
- ξενοδοχείο Ξενία
- ηλιακία

κάτοψη ευρύτερης περιοχής εισόδου/ πόλος β
κλίμακα 1/ 1000